

RICH IN VITAMINES

ROYAL YEAST CAKES

MAKE PERFECT BREAD

En sann kvinna.

Liten och osedd hon går vid hans sida givande honom sitt trofaste stöd, ergande honom att kämpa och strida, värmd av kärlekens heligaste glöd.

Alltid hon var den förtrollade väna, som med sin andade, tjusande kraft sökte att egenlyttigt få tjäna, rädda den trötta sin mårgyllda saft.

Hon är musiken, som ljuvligt tonar, bönen, som lyfter till renare sfär, hoppet, som motgång och felgrepp försonar, klippan, som stöder och trygghet inger.

För mannen den kärlekens hävstång hon blivit, som honom upplyfter till ära och makt; hon haver framgångens åt honom givit, ty hon i hans hjärta dess grundval har lagt.

Fast liten och osedd hon går vid hans sida, hon dock såsom sådan är störst utav allt;

det bästa av allt uti världen den vida, det bästa i henne har tagit gestalt.

A. J.-n.

Kan mänskligheten befrias från kapitalismens herravälde på fredlig väg — genom graduell reform och politisk aktion?

För S. C. T. av N. J. L. Bergen.

Denna fråga utgör utan tvivel tiden mest brännande problem och synsättet alla tänkande människors sinnen, vilka taga något djupare intresse uti världshändelsernas gång och folkets framtid.

Den stora massan av de "arbetande och betungade", såvitt till och med del "välberedade", själ vill att de många inom den "lärda" världen, ha sent omsider lärt att inse, att det moderna kapitalistväldet har utvecklats till ett av de starkaste, mest omfattande, väl utrustade, falskaste rövarsystem, som någonsin existerat i världen. Och att det må på något sätt reformeras, omdannas eller också slås ut, och ersättas av ett nytt system, en ny tings ordning.

Det givna och har givits en oenlig del av intresserade, som tro och ha trott, att detta system kan reformeras på fredlig väg, genom politisk aktion, kooperativ företag, genom att vidja till systemets ledande män på moralisk väg, genom att appellera till deras humanitet o. s. v.

Den klass, som trott och tror detta, har nu en längre tid verkat i denna riktning med fredliga medel och utan tvivel utträtt åtskilligt god. Men trots deras strävanden så sitter kapitalismen i sadeln och behåller situationen i stort sett, och den stora massan av folket, i synnerhet landbrukarna, bliva mer och mer skuldasta. Industriarbetarnas ställning allt mer och mer otrygg, oron och misshöj vid världstättningen blir allt mer och mer invecklad och prekär. Man kan insesamma med Bonar Law, Englands förre premiär, då kan sades: "Vi veta icke, vart det bär".

Men del av mänskligheten, som tror att det nuvarande systemet kan reformeras, finnes bland de konservativa, liberala, farmarfolken, socialdemokraterna, "nonpartisan", med ett ord de "progressiva". Den del av folket, som icke tror, att det kan ske på fredlig väg genom politisk aktion och kooperativ aktivitetreform, kallas "kommunist" eller "vetenskapliga socialisterna".

Väl ha de, åtminstone en del av dem, trott, och tro, på fredliga åtgärder och politik aktivitet och delat där, men de ha lärt att inse, att detta är icke nog. De inse, att kapitalistväldet omdannas eller avskaffande kräver mera drastiska åtgärder, emedan detta system slår per icke ett tag — uppger icke sitt

välde och sina med våld och list tillrovar "rättigheter och privilegier".

Därför hålla de före, att proletariatet, de egendomslösa, de arbetande och betungade, må upplysas och enas och taga makten i sina händer och avskaffa sig kapitalistväldet och så upprätta en ny tings ordning, avskaffa klassväldet m. m.

De inse också, att detta kan knappast ske utan revolution, förändring med mer eller mindre strid och blodstygelse, och detta icke därför, att de önska det eller äro blodtörstiga och hämndgripta, utan därför, att kapitalismen ger icke upp för något annat, att övermakten den respekterar icke något annat än maktpråk. Den har grundat sitt välde genom våld, makt och list. Den försvarar och befäster sig med samma medel, och den må störtas med maktmedel, då intet annat hjälper.

Kommunisterna hava sett och läst och lärt av världshistoriens gång, att "hela samhällshistorien har hittills varit en historia om klassstrid, fri och slav, patricier och plebejer, baron och livogen, mästare och gesäll, kort sagt, förtryckare och förtryckta. Detta har ingen mer eller mindre än f. d. president Wilson också erkänt.

Vidare ha kommunisterna insett, att farmarörelsen, sådan den nu opererar, är maktlös gentemot de stora intressena, dels därför, att farmarerna endast delvis organiserade, dels därför, att de ej gå till roten på det enda, de följa kompromisslinjer. De äro rädda för något radikalt, och som en följd så vilja de män som representanter, vilka äro verkryggade, fega, då det gäller att dela med fundamentala förhållanden. De flesta av dem veta icke, vad de vilja och vad som må göras, de låta skrämma sig av kapitalisternas erfarna, välberedda stormar på många sätt. "Om så och så göres, så kommer industrien på obestånd." "Provinsen eller landet kommer i varnrykte hos penningmakten, och den dräger sin kredit" m. m. skrämskott. Och de få folkrepresentanter, som hava mod att sjunga ut, och som hava en närborstad klar för vad som bör göras, de äro en ringa minoritet, få ingen plats i ministären, hava ingen makt.

Utom detta så bestämmas Canadas politik av getta Canadas representanter, och de äro i allmänhet mera konservativa, kapitalistiskt och imperialistiskt sinnade, än västerns, och Gud skall veta, att västerns folk och representanter äro konservativa nog.

Då allt detta tages i betraktande, och mera till, så är det icke att undra på, att en massa, t. o. m. sådana, som veta litet och ingenting om kommunismen, förlora tro på politiska medel och vägar eller på graduell reform och bliva revolutionär sinnade. Vem kan klandras därför? Upplysningen om kapitalismens lät och skinnerier stiger. Men spelt förfort. Oräddvinst florerar, tills talamodet brister. Finnes då intet botemedel utom revolution? Finnes ingen salva i Guds hand? Kan man icke på något sätt "söka bålet"? Denna fråga vilja vi söka besvara i en annan artikel.

Att kommunisterna hava skäl, och starka skäl, till den uppfattningen, att det kapitalistiska väldet och systemet icke kan reformeras ensamt genom fredliga, graduella reformsträvanden, därom är intet tvivel. Alla förna rikedomar, och förtryckarens våld, ha störstas med våld. Kallede "krämare"-vilde, babylonerna, medopsernas, grekisk-makedoniska, romerska katolska, feodalväldet, engelska kungaväldet, negerslaveriet — alla dessa välden störtades med våld.

Då nu kapitalistväldet väldet är större, mera omfattande och starkare, mera befäst än något föregående, kan man då med skäl vänta, att det kan kuvas, med mindre än att maktmedel må brukas?

Har det visat sig, att detta väldet är mera human, att det har mera respekt för de arma och fattiga och betrakta, än de föregående? Enskild kapitalist kan reformera en ensamt, men systemet icke sådant är själöst, obarmhärtigt och oansvarigt. Det kan icke domfällas eller straffas eller hållas ansvarigt, om det också dödar tusenden och ruinerar miljoner. Detta är ett välsatt faktum.

En till synes tungt vägnad invändning kan dock göras till förmån för uppfattningen, att det möjligen skulle kunna reformeras, omdannas, på fredlig väg, nämligen denna, "att arbetsklassen äger ett vapen i sina händer i våra dagar, som flydda tidens proletariat icke ägde, nämligen rösträtten".

Om vi också medgiva, att åtskilliga smärre reformer till förmån för småfolket ha åvägabrats genom rösträttsansvändning, kan det sägas, att kapitalistväldet har bejdats i sina operationer och röverkier därigenom? Knappast. Har icke monopolerna makt tvärtom ökat hela tiden sedan rösträtten beviljades? Ha icke naturresurserna alienateras från folket mer än någonsin? Har icke den producerande klassen exploaterats eller frångesits sitt arbetsvärde mer än någonsin? Ha icke de mäktiga makten i sin hand att förklara krig och driva folket till slakt, som förtid? Vad makt ha de folkvalda representanterna i våra riksdagar gentemot kapitalismen? Folkets representanthus är omtydligt gentemot dem under det system, som nu råder. Så snart som någon drastisk reform kommer på fråga, så står konstitutionen i vägen. Landets ministär består huvudsakligen av män, som äro så infästade och intresserade i det nuvarande systemet, att de varken kunna eller vilja göra någon väsentlig reform till folket, arbetsfolkets, fördel. De viktiga gaste kommittéerna och ministerna äro kapitalisttjänare. Då någon viktig reform skall förestås och genomföras, så ha kapitalisterna sina styvaste lagmän tillhanda för att bekämpa den, — emot vilka de flesta av de folkvalda representanterna äro lätta som agnar, om deras röst alls är hörd. Allt detta veta kommunisterna, och

Dr. Thomas' Elektriska Olja

för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÄR, SKAVSÄR, LAM RYGG, ETC.

Få det åka PRIS 35c översallt.

Dr. Thomas' Elektriska Olja

för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÄR, SKAVSÄR, LAM RYGG, ETC.

Få det åka PRIS 35c översallt.

därför vänta de ingen förlösning från kapitalistväldet från det hållet. De hava länge sedan insett och förklarat, att "arbetsklassens frigörelse från kapitalismens herravälde är de ras rädda för något radikalt, och som en följd så vilja de män som representanter, vilka äro verkryggade, fega, då det gäller att dela med fundamentala förhållanden. De flesta av dem veta icke, vad de vilja och vad som må göras, de låta skrämma sig av kapitalisternas erfarna, välberedda stormar på många sätt. "Om så och så göres, så kommer industrien på obestånd." "Provinsen eller landet kommer i varnrykte hos penningmakten, och den dräger sin kredit" m. m. skrämskott. Och de få folkrepresentanter, som hava mod att sjunga ut, och som hava en närborstad klar för vad som bör göras, de äro en ringa minoritet, få ingen plats i ministären, hava ingen makt.

Utom detta så bestämmas Canadas politik av getta Canadas representanter, och de äro i allmänhet mera konservativa, kapitalistiskt och imperialistiskt sinnade, än västerns, och Gud skall veta, att västerns folk och representanter äro konservativa nog.

Då allt detta tages i betraktande, och mera till, så är det icke att undra på, att en massa, t. o. m. sådana, som veta litet och ingenting om kommunismen, förlora tro på politiska medel och vägar eller på graduell reform och bliva revolutionär sinnade. Vem kan klandras därför? Upplysningen om kapitalismens lät och skinnerier stiger. Men spelt förfort. Oräddvinst florerar, tills talamodet brister. Finnes då intet botemedel utom revolution? Finnes ingen salva i Guds hand? Kan man icke på något sätt "söka bålet"? Denna fråga vilja vi söka besvara i en annan artikel.

Att kommunisterna hava skäl, och starka skäl, till den uppfattningen, att det kapitalistiska väldet och systemet icke kan reformeras ensamt genom fredliga, graduella reformsträvanden, därom är intet tvivel. Alla förna rikedomar, och förtryckarens våld, ha störstas med våld. Kallede "krämare"-vilde, babylonerna, medopsernas, grekisk-makedoniska, romerska katolska, feodalväldet, engelska kungaväldet, negerslaveriet — alla dessa välden störtades med våld.

Då nu kapitalistväldet väldet är större, mera omfattande och starkare, mera befäst än något föregående, kan man då med skäl vänta, att det kan kuvas, med mindre än att maktmedel må brukas?

Har det visat sig, att detta väldet är mera human, att det har mera respekt för de arma och fattiga och betrakta, än de föregående? Enskild kapitalist kan reformera en ensamt, men systemet icke sådant är själöst, obarmhärtigt och oansvarigt. Det kan icke domfällas eller straffas eller hållas ansvarigt, om det också dödar tusenden och ruinerar miljoner. Detta är ett välsatt faktum.

En till synes tungt vägnad invändning kan dock göras till förmån för uppfattningen, att det möjligen skulle kunna reformeras, omdannas, på fredlig väg, nämligen denna, "att arbetsklassen äger ett vapen i sina händer i våra dagar, som flydda tidens proletariat icke ägde, nämligen rösträtten".

Om vi också medgiva, att åtskilliga smärre reformer till förmån för småfolket ha åvägabrats genom rösträttsansvändning, kan det sägas, att kapitalistväldet har bejdats i sina operationer och röverkier därigenom? Knappast. Har icke monopolerna makt tvärtom ökat hela tiden sedan rösträtten beviljades? Ha icke naturresurserna alienateras från folket mer än någonsin? Har icke den producerande klassen exploaterats eller frångesits sitt arbetsvärde mer än någonsin? Ha icke de mäktiga makten i sin hand att förklara krig och driva folket till slakt, som förtid? Vad makt ha de folkvalda representanterna i våra riksdagar gentemot kapitalismen? Folkets representanthus är omtydligt gentemot dem under det system, som nu råder. Så snart som någon drastisk reform kommer på fråga, så står konstitutionen i vägen. Landets ministär består huvudsakligen av män, som äro så infästade och intresserade i det nuvarande systemet, att de varken kunna eller vilja göra någon väsentlig reform till folket, arbetsfolkets, fördel. De viktiga gaste kommittéerna och ministerna äro kapitalisttjänare. Då någon viktig reform skall förestås och genomföras, så ha kapitalisterna sina styvaste lagmän tillhanda för att bekämpa den, — emot vilka de flesta av de folkvalda representanterna äro lätta som agnar, om deras röst alls är hörd. Allt detta veta kommunisterna, och

Utom detta så bestämmas Canadas politik av getta Canadas representanter, och de äro i allmänhet mera konservativa, kapitalistiskt och imperialistiskt sinnade, än västerns, och Gud skall veta, att västerns folk och representanter äro konservativa nog.

Då allt detta tages i betraktande, och mera till, så är det icke att undra på, att en massa, t. o. m. sådana, som veta litet och ingenting om kommunismen, förlora tro på politiska medel och vägar eller på graduell reform och bliva revolutionär sinnade. Vem kan klandras därför? Upplysningen om kapitalismens lät och skinnerier stiger. Men spelt förfort. Oräddvinst florerar, tills talamodet brister. Finnes då intet botemedel utom revolution? Finnes ingen salva i Guds hand? Kan man icke på något sätt "söka bålet"? Denna fråga vilja vi söka besvara i en annan artikel.

Att kommunisterna hava skäl, och starka skäl, till den uppfattningen, att det kapitalistiska väldet och systemet icke kan reformeras ensamt genom fredliga, graduella reformsträvanden, därom är intet tvivel. Alla förna rikedomar, och förtryckarens våld, ha störstas med våld. Kallede "krämare"-vilde, babylonerna, medopsernas, grekisk-makedoniska, romerska katolska, feodalväldet, engelska kungaväldet, negerslaveriet — alla dessa välden störtades med våld.

Då nu kapitalistväldet väldet är större, mera omfattande och starkare, mera befäst än något föregående, kan man då med skäl vänta, att det kan kuvas, med mindre än att maktmedel må brukas?

Har det visat sig, att detta väldet är mera human, att det har mera respekt för de arma och fattiga och betrakta, än de föregående? Enskild kapitalist kan reformera en ensamt, men systemet icke sådant är själöst, obarmhärtigt och oansvarigt. Det kan icke domfällas eller straffas eller hållas ansvarigt, om det också dödar tusenden och ruinerar miljoner. Detta är ett välsatt faktum.

penan löper genom de sociala laboratorerna i riksdagen. Det är det upplevda och förmågan att från försväda, högre intellektuella perspektiv, se, bedöma, värdesätta och beskriva dessa upplevelser, som gör Jack Londons böcker så begärliga för unga och gamla, såväl för dem som göra sin start i livet, som för dem som kunna blicka tillbaka på egna erfarenheter. I Martin Eden möter oss den miljö, som för tusenden bland oss varit och är vår egen, alltifrån pojken på bakgården, där livet är en daglig moralisk förtäring, tills den stund kommer, då man när sin bestämmelse — landsvägen eller kungen i det industriella helvete, som blomstrar kring vår jord. I "Avergrens folk" blottas mot agitatörsk effekten den förskräckande verkligheten, som följer sig bakom "kultursamhällets" och civilisationens färrisar; en fruktansvärd anklagelse mot all den lögn och allt det hyckleri, som äro de härskande klassernas Potemkintullar, när det gäller att demonstrera en nuvarande samhällslig lyckalighet. I "Järnhälen" möter oss den stora tidsdramat, proletariets organiserade försök att kasta av det ok, som fätslavarde och kapitalismen lagt kring deras nackar. Händelserna äro förlagda till Förenta Staterna och Canada och utspelas i nuvarande tid. Sedan boken skrevs, ha revolutionens askor rullat över världen, dock ej över den amerikanska kontinenten. Det är i det gamla Europa, som klasskampen fått dessa avgränsningar i en del länder. I Ryssland har revolutionen segnat, men som hänt t. ex. i Finland och framför allt i Ungarn, är en trogen kopia av den skildring, Jack London ger angående oligarkiens tillfälliga övertag i revolutionen.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

I Jack Londons författarskap röjer sig ständigt ett mäktigt intryck av den moderna världsskänning, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus, och ett intryck av den mäktiga, som låter oss se världsdramat i utvecklingens förhoppningsfulla ljus.

hos huvudorganisationen begärt få sina stadgar ändrade därhän, att pilnerdricka får säljas.

Starkölet blev av riksdagen visserligen för all framtid arfört från dagordningen, men efter av en del nykterhetsfolk som nödvändig ansedd kompromiss, skände ut på höjning av alkoholhalten i nuvarande pilnerdricka till 11 från 2.5 till 3.2 viktprocent. Att olett i denna form försvunnit är ju en vinst för nykterheten. Ett starkare pilnerdricka, om det därtill skall kunna komma att tillhandahållas allmänheten, kan dock bli en fara att räkna med. Pilnerdrickat även med tillåtetvarande alkoholstyrka kan besträva, efter vad vetenskapliga prov födalagat.

Riksdagsrestaurangen har fr. o. m. 1. i vin- och ölservering återfått, även det tecken på slappnande nykterhetsvilja.

Rusdyckskonsumenten är i ständigt, enligt vad kontrollstyrelsens statistik meddelat. Han raknar med en spritflöjd i av 27 ml. liter eller 1 ml. liter mer än i fjol. Jämnades med denna synes

fylleriets i ökning. Olika bokföring av fylleriets i av mot tidigare omöjliggör jämförelse med tidigare år. Under fjolåret visade fylleriets enligt socialstyrelsen, efter 1 kvartalets minskning, i stort sett stignadens under de följande månaderna.

I Göteborg och Stockholm ökar fylleriets. Dessa städer äro ju av utslagsgivande för hela landet. Deras procentuella andel i fylleriets i hela landet var 1921 41.2 proc. och hade 1922 ökat till 47.7 proc.

Stockholm enbart levererar ungefär en fjärdedel av hela landets fylleri, ehuru dess befolkning utgör blott en femtedel av landets.

Alkoholismen visar naturligtvis ökning, även den, låt vara, att de statistiska siffrorna även bero på ökande hysningsmöjligheter. Men dessa ha å andra sidan skrivits av den alljämnat sig ökande alkoholismen. År 1919 den 1 jan. vor i vårt land endast 59 alkoholiserade internerade. Ett år senare var antalet uppe i 104, och den 1 jan. i år 246.

Denna ökning sker i samma mån som rusdyckskapet, enligt siffermässigt konstaterande av socialstyrelsens expert i alkoholfrågan, griper allt djupare tag i varje uppväxande årsklass ungdom, som när "fjölmyddig" ålder, och hos kvinnorna.

Smugglingen, som under fjolårets förbudskampanj förbudsfinnerna hotade med som förbudets skäl följt till skilnad från Brattsystemet, har hos oss tagit våldsamare proportioner än både i Norge med dess tillåtetvarande halvförbud och i Finland med totalförbud. År 1922 lagfördes hos oss 2,656 personer för smuggling och beslagtogs 119,638 l. sprit, varav, grovt taget, fjärdedelen tillkomme huvudstaden enbart.

Langningen av olaglig sprit florerar livligare för var dag, ej minst i våra största städer. När nykterhetsmyndigheten i Stockholm ville ta fackföreningarna där planiskt förkastelse om över langningen men vägrade samtidigt på ökad spritittdelning som blott däremot.

Samtidigt med allt detta kommer som toppunkt på all ovan antydda spritreaktion den långa listan över rusdyckernas dödsfall.

Av dem är det givetvis blott de mera uppenbarade och tydliga, som nätt till den allmänna pressens kännedom. Men redan den listan visar en rik skörd för en så kort tid som blott tre fjärdedels år.

Vi erinra sålunda om ögregrundsolecken, då en rusig kapten som kom till måls i en båt med häpnad och ledningen till olyckskrönikan. Sedan kan påminnas om den 80-åriga kvinnan på bangatan i Göteborg, offer för en rusig man, om charakterarbetaren i samma stad, som ökte döda sin alkoharina och tog livet av sig själv, även han begiven på sprit, om den dödade torparen i Gnarp, om hemmansägaren i Appelbo, som i fyllan fallit under ett lass, om urmakaren i Lingbo, som anträffats dödt efter ett rus, om affärsmännen i en lägenhet i Stockholm, som festade och levde högt på försällning och gingo rättvisan i förväg, om köpmannen i Göteborg, som genom förvillande av en holländare fick sätta livet till, om advokaten i Uppsala, om fiskhandlaren i Halmstad, som hitades dödt jämte en brännvinsbutel, om manegen, som dog vid sin hembrygd, om garfverhandlaren i Nyhammar, som miste livet efter ett supple, om skömmannen i Gävle, som i fyllan dränkte sig, om kronfogaren i Dorotea, i rivig L. F. U. P. are, som under rusig dräpte en ung forförrare, och slutligen om den grova rånmördet i Stockholm, förövat av en man, som tillbringade fritiden i spritens sällskap, och om bröderna i Nybro, som överlätades av dryckslig drabbade hustru, varvid den ene lög dömdes.

Ett 20-30-åriga personer på nio månader är lagen föraktlig siffra på 66 döda skörd för rusets skäl. Och det bör ihågkommas, att detta skett under ett rusdycksystem, som gjort anspråk på att borttaga de väsentliga skadeverkningsarna, och som därtill av dess förespråkare nu gnosse fungera tämligen till belåtenhet.

Allt som allt: man torde få leta i det svenska rusdyckbrukets annaler rätt långt tillbaka för att finna en så lång och omväxlande lista på före-

Hur kommer det sig

att så många sjukdomar, vilka synbarligen trotsat berömda läkare konst, ej vika för de verkningarna av ett sådant enkelt husmedel som

DR. PETERS KURIKO

Emedan den går direkt till roten av det onda: orsaken i systemet. Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter och har varit i bruk i mer än hundra år.

Ej en apoteksmedicin. Tillhandahålles direkt från laboratoriet av

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.

2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.

(Levereras tullfritt i Kanada.)

teelser, som innebära ett hot mot nykterhet och folkhälsa. När allt detta därtill sker under de månader, som följa närmast på det avgörande i förbudsfrågan, då man ansåg sig ha kvävt nykterhetsfolket, så må man ha rätt att spörja sig, om icke en högst verklig och farlig spritreaktion är på väg att vinna insteg hos vårt folk. Och varje ärlig och verklig nykterhetsvän måste fråga sig, vad situationen kräver av just honom.

Liksom nykterhetsrörelsen som helhet skall finna, att folknykterheten i vårt land alljämnat beor helt och hållet av den vakna vilja och stridskraft, som nykterhetsfolket kan uppvisa. Man skulle t. o. m. ha rätt att ifrågasätta, om icke inför här påvisade reaktionstecken många skrämnelser, såd nej-röstare kunde börja se klara på dessa ting.

Om dessa sett, vad deras seger skulle dra med sig i släp, skulle de då ha röstat nej? Och skulle de rösta så i dag? Man kan ju ha rätt att undra. Erfarenheten är en snabb och sträng lärare.

Så långt Ref. Vi vilja tillägga: Det är på detta "tillfredsställande sätt" (1), som Brattsystemet i Sverige löst nykterhetsfrågan. Spår av skräcka!

SKALL LÄRA APSPRÅKET

"Samtal mellan människor och apor ligger inom möjligheternas ramar, och jag ännar icke återvända från Afrika, förrän jag behåller apornas och babianernas språk."

Detta märkliga uttalande gjordes häromdagen av den kände storviltjägaren H. A. Snow i Oakland, Calif., som den 7 juli avreser med Oakland museums andra stora afrikaexpedition. Mr. Snow berättar, att han lezat gömd vid ett vattenhål i Afrika och lyssnat till 50 apor, som konverserat inom 20 fot från honom.

"Om jag röjde på mig eller gav ett tecken på min närvaro, uttalade det djur, som uppmärksammade mig, ett visst ord," sade Mr. Snow. "Ögonblickligen sprungo djuren till höger och vänster, sökande skydd. Kanske en daat en eller två av dem börde mig, men det ord, som uttalades av dessa, rörelse. Jag har sett, hur apor inbjudits av en annan apa att deltaga i en fest, och jag har sett dem dansa och leka som barn till ett slags sång med en bestämd rytm. Jag såg en gång, hur en man kallade en babian till sig. Babianen hade aldrig sett mannen förut, men då denne kallade apan på dess eget språk, sprang djuret fram till honom, slog sina härliga armar om hans hals och kysste honom. Jag såg detta med mina egna ögon. Innan jag denna gång lämnar Afrika, skall jag vara i stånd att göra detsamma."

Snow är fullt övertygad om, att ett vetenskapligt studium av apornas språk skall avslöja fakta, som kommer att slå världen till döds. Det var ledningen till olyckskrönikan. Sedan kan påminnas om den 80-åriga kvinnan på bangatan i Göteborg, offer för en rusig man, om charakterarbetaren i samma stad, som ökte döda sin alkoharina och tog livet av sig själv, även han begiven på sprit, om den dödade torparen i Gnarp, om hemmansägaren i Appelbo, som i fyllan fallit under ett lass, om urmakaren i Lingbo, som anträffats dödt efter ett rus, om affärsmännen i en lägenhet i Stockholm, som festade och levde högt på försällning och gingo rättvisan i förväg, om köpmannen i Göteborg, som genom förvillande av en holländare fick sätta livet till, om advokaten i Uppsala, om fiskhandlaren i Halmstad, som hitades dödt jämte en brännvinsbutel, om manegen, som dog vid sin hembrygd, om garfverhandlaren i Nyhammar, som miste livet efter ett supple, om skömmannen i Gävle, som i fyllan dränkte sig, om kronfogaren i Dorotea, i rivig L. F. U. P. are, som under rusig dräpte en ung forförrare, och slutligen om den grova rånmördet i Stockholm, förövat av en man, som tillbringade fritiden i spritens sällskap, och om bröderna i Nybro, som överlätades av dryckslig drabbade hustru, varvid den ene lög dömdes.

Marin.

Världas vid havet: kranar av skum kring kobbar koppröda, en sol som glödgar rymdernas rum, trutar som träta om föda.

Världas vid havet: allfälssträck, kn